

POSUDEK VEDOUCÍHO DIPLOMOVÉ PRÁCE:

Příloha k protokolu o státní magisterské zkoušce.

DIPLOMANT: DVOŘÁKOVÁ Kateřina

Obor: herectví ALD

Vedoucí diplomové práce: MgA. Jiří Adámek, Ph.D.

Herectví v alternativním divadle: *Mezi postavou a prostředníkem*

Diplomovou práci Kateřiny Dvořákové lze řadit mezi reflexe vlastní tvůrčí práce bez ambice nějakého univerzálnějšího tématu či teoretičtějšího odstupů. Kateřina se věnuje své spolupráci s režisérkou Klárou Hutečkovou a především postavě Paní Ramsayové, dá-li se za postavu vůbec označit, jíž se zhostila v režisérčině absolventské inscenaci K majáku.

Kateřina hned v úvodu nahlíží otázku herectví v oné inscenaci jako určitý problém, který dokumentuje na více i méně příznivých recenzích: autonomní herectví je zde totiž potlumeno ve prospěch režisérčiny nekompromisní vize. Kateřina v úvodní kapitole uvádí i kritické reakce, zpochybňující smysl této zkušenosti pro studium herectví.

Autorka práce následně prochází zkušeností ze tří předchozích společných studentských projektů a u každého znovu se snaží vystihnout, v čem je Hutečkové přístup k herectví specifický. Uvádí případ interaktivního představení (Perníková chaloupka), strukturované improvizace při udržení postav a narativního rámce (Lapinovi podle Woolfové) a nakonec představení, ve kterém všichni účinkující zprostředkovávali jedinou postavu a jejich ústředním a téměř jediným prostředkem k vyjádření byl text v próze. Kateřina si klade permanentní otázku, kdy lze mluvit o herecké postavě a kdy naopak v Hutečkové projektech jedná autenticky za sebe.

Hlavní část práce pak je věnována podrobnému popisu zkoušení inscenace K majáku, včetně slepých uliček. Ukazuje se zde vyhraněný experimentální proces, který trochu paradoxně nakonec spěje k poznání, že bez hereckých postav se alespoň v tomto případě nelze obejít.

Nahlížení otázek herectví zevnitř a snahu zformulovat vlastní zkušenost slovy považují za velmi cenné. Na druhou stranu jsou některé závěry zpochybnitelné. Například tvrzení, že coby představitelka jedné z ježibab v Perníkové chaloupce jedná čistě a jenom za sebe samu. Osobně bych soudil, že udržování alespoň minimální distance od publika a nezbytná stylizace vlastního chování, ne-li tedy "jednání", nutně odlišuje její aktivity od autentického civilního života.

Každopádně se jedná o cenné poznatky k otázce, jež v posledních letech evidentně provází experimentování v rámci naší katedry: totiž zda existují a

v čem spočívají hranice mezi hercem, performerem a animátorem, a tedy také mezi hereckým jednáním a lidským chováním.

Celá práce podle mého soudu plní účel zpětné reflexe, umožňující s analyzovanými aspekty herectví dál vědomě pracovat. Na druhou stranu dílčí závěry zůstávají často na půl cesty, spíše v popisu než formulaci zásadnějších poznání. To samé platí i o závěru celkovém.

Magisterskou práci d o p o r u č u j i k obhajobě.

Datum: 23.8. 2017

MgA. Jiří Adámek, Ph.D.

.....

p o d p i s